

31989R1553

L 155/9

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

7.6.1989

NARIADENIE RADY (EHS, EURATOM) č. 1553/89**z 29. mája 1989****o konečných jednotných dohodách o vyberaní vlastných zdrojov pochádzajúcich z dane z pridanej hodnoty**

RADA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva, najmä na článok 209,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu, najmä na článok 183,

so zreteľom na rozhodnutie Rady (EHS, Euratom) 88/376 z 24. júna 1988 o vlastných zdrojoch spoločenstiev ⁽¹⁾, najmä na článok 8 ods. 2,so zreteľom na návrh Komisie ⁽²⁾,so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽³⁾,so zreteľom na stanovisko Dvora audítorov ⁽⁴⁾,

keďže na základe jeho článku 14, nariadenie Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 2892/77 z 19. decembra 1977, ktoré vykonáva s ohľadom na vlastné zdroje pochádzajúce z dane z pridanej hodnoty rozhodnutie z 21. apríla 1970 o nahradení finančných príspevkov od členských štátov vlastnými zdrojmi spoločenstiev ⁽⁵⁾, naposledy zmenené a doplnené nariadením (ESUO, EHS, Euratom) č. 3735/85 ⁽⁶⁾, sa uplatňuje prechodné obdobie končiacie 31. decembra 1988;

keďže ustanovenia, ktoré sa vzťahujú na konečné jednotné dohody o vyberaní zdrojov z dane z pridanej hodnoty, v ďalšom uvádzané ako „zdroje DPH“ a podrobné predpisy na vykonávanie týchto dohôd sa majú uplatňovať od 1. januára 1989;

keďže príjmová metóda by sa mal vybrať ako jediná konečná metóda na stanovenie základu zo zdrojov DPH, keďže táto metóda je spoľahlivá a už používaná vo väčšine členských štátov;

keďže ustanovenia nariadenia (EHS, Euratom, ESUO) č. 2892/77 môžu byť zachované, ak už nie sú viac potrebné, alebo ak nie je potrebné ich zmeniť a doplniť na základe získaných poznatkov;

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 185, 15.7.1988, s. 24.⁽²⁾ Ú. v. ES C 128, 17.5.1988, s. 4 a Ú. v. ES C 15, 19.1.1989, s. 11.⁽³⁾ Ú. v. ES C 309, 5.12.1988, s. 30.⁽⁴⁾ Ú. v. ES C 191, 20.7.1988, s. 3.⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 336, 27.2.1977, s. 8.⁽⁶⁾ Ú. v. ES L 356, 31.12.1985, s. 1.

keďže skúsenosti získané pri vykonávaní postupov na opravu výkazov ukázali potrebu objasniť ich rozsah dohodou, že sú všeobecne aplikovateľné na všetky opravy;

keďže členské štáty musia poskytnúť Komisii informácie týkajúce sa postupov, ktoré uplatňujú pri registrácii daňovníkov a určovaní a výbere DPH a o spôsoboch a výsledkoch ich kontrolného systému DPH; keďže Komisia by spolu s dotknutými členskými štátmi mala zvážiť, či vylepšenie týchto postupov ovplyvní ich efektívnosť; keďže Komisia by mala vypracovať každé tri roky správu o postupoch uplatňovaných v členských štátoch, ako aj o predpokladaných vylepšeniach;

berúc do úvahy právomoci Dvora audítorov v súlade s článkom 206a Zmluvy o EHS a článku 180a Zmluvy o ESAE,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

PRVÁ HLAVA

Všeobecné ustanovenia

Článok 1

Zdroje DPH sa vypočítajú uplatnením jednotnej sadzby stanovenej v súlade s rozhodnutím 88/376/EHS, Euratom, na základ určený v súlade s týmto nariadením.

DRUHÁ HLAVA

Predmet úpravy

Článok 2

1. Základ zo zdrojov DPH sa určí zo zdaniteľných transakcií, ktoré sú uvedené v článku 2 smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia ⁽⁷⁾, naposledy zmenenej a doplnenej rozhodnutím 84/386/EHS ⁽⁸⁾, s výnimkou transakcií vyňatých z článkov 13 až 16 tej smernice.

⁽⁷⁾ Ú. v. ES L 145, 13.6.1977, s. 1.⁽⁸⁾ Ú. v. ES L 208, 3.9.1984, s. 58.

2. S cieľom uplatňovania odseku 1 sa pri určení zdrojov DPH zohľadnia:

- transakcie, ktoré sú v súlade s článkom 28 ods. 2 smernice 77/388/EHS predmetom výnimky s náhradou dane zaplatenej v predchádzajúcom štádiu,
- transakcie, ktoré v členských štátoch naďalej podliehajú zdaňovaniu v súlade s článkom 28 ods. 3 písm. a) smernice 77/388 EHS,
- transakcie, ktoré sú v členských štátoch naďalej vyňaté zo zdaňovania v súlade s článkom 28 ods. 3 písm. b) smernice 77/388/EHS,
- transakcie, ktoré sú zdaňované podľa opčného práva udeľovaného daňovníkom členských štátov podľa článku 28 ods. 3 písm. c) smernice 77/388/EHS.

3. Odlišne od odseku 1 majú členské štáty možnosť s cieľom určenia zdrojov DPH nezohľadňovať transakcie daňovníkov, ktorých ročný obrat určený v súlade s pravidlami ustanovenými v článku 24 ods. 4 smernice 77/388/EHS nepresiahne 10 000 ECU vyjadrených v národnej mene v priemernej sadzbe za daný rozpočtový rok; členské štáty môžu zaokrúhliť smerom nahor alebo nadol na 10 % sumu, ktorá je výsledkom prepočtu mien.

TRETIA HLAVA

Metóda výpočtu

Článok 3

Za daný kalendárny rok a bez toho, aby boli dotknuté články 5 a 6, sa základ zdrojov DPH vypočíta delením celkových čistých príjmov DPH vybraných členským štátom počas roka sadzbu, ktorá platí pre DPH počas toho istého roka.

Ak sa v členskom štáte používa viac ako jedna sadzba DPH, základ zdrojov DPH sa vypočíta delením celkových vybraných čistých príjmov DPH priemernou váženou sadzbu DPH. V takomto prípade členský štát vypočíta váženú priemernú sadzbu na štyri desatinné miesta bežnou metódou, ktorá je vymedzená v článku 4. Táto vážená priemerná sadzba je vyjadrená v percentách.

Článok 4

1. S cieľom výpočtu vyvážení rôznych sadzieb, ako je uvedené v článku 3, členský štát rozpisuje pri použití sadzby DPH všetky transakcie, ktoré sú zdaniteľné podľa jeho vnútroštátnych právnych predpisov a ktoré neopravňujú zákazníka na odpočet DPH, berúc do úvahy článok 17 smernice 77/388/EHS a spotrebu poľnohospodárskeho podniku pri použití paušálnej sadzby poľnohospodármi a ich priamy predaj konečným spotrebiteľom.

Sadzby DPH použité na účely takéhoto výpočtu sú tie, ktoré v súlade s odsekom 7 ovplyvnia príjmy DPH vybrané počas daného roka.

Transakcie, ktoré sú predmetom výnimky podľa článku 28 ods. 2 smernice 77/388/EHS s náhradou dane zaplatenej v predchádzajúcom štádiu, sa považujú za zdaniteľné transakcie, ktoré podliehajú nulovej sadzbe.

2. Rozpis sadzby DPH sa uplatňuje na tieto kategórie, ak sú predmetom neodpočítateľnej DPH:

- konečná spotreba súkromných domácností, vrátane spotreby poľnohospodárskeho podniku pri použití paušálnej sadzby poľnohospodármi a ich priamych predajov konečným spotrebiteľom,
- medzispotreba súkromných neziskových organizácií a ústrednej vlády,
- medzispotreba ostatných odvetví,
- tvorba hrubého fixného kapitálu súkromných neziskových organizácií a ústrednej vlády,
- tvorba hrubého fixného kapitálu ostatných odvetví,
- upravené a neupravené stavebné pozemky, ako je uvedené v článku 4 ods. 3 písm. b) smernice 77/388/EHS,
- transakcie zahŕňajúce zlato iné ako je zlato na priemyselné použitie

vykonávané na území, ktoré je uvedené v článku 3 smernice 77/388/EHS s ohľadom na dotknutý členský štát.

3. S cieľom rozpisu konečnej spotreby má spotreba poľnohospodárskeho podniku pri použití paušálnej sadzby poľnohospodármi a ich priamy predaj konečným spotrebiteľom podliehať sadzbe rovnakej ako sú odvody na vstupe.

4. Rozpis transakcií podľa štatistickej kategórie sa uskutoční pomocou údajov prevzatých z národných účtov pripravených v súlade s Európskym systémom integrovaných ekonomických účtov (ESA). S cieľom výpočtu základu vlastných zdrojov DPH pre ktorýkoľvek rozpočtový rok sa vezmú do úvahy národné účty, ktoré sa týkajú predposledného roka pred rozpočtovým rokom.

Členský štát môže byť poverený, aby v súlade s postupom ustanoveným v článku 13 použil údaje týkajúce sa iného roka, ktorý nesmie byť skorší ako piaty rok pred príslušným rozpočtovým rokom.

5. S cieľom identifikácie transakcií, ktoré sú predmetom neodpočítateľnej DPH a ktoré ovplyvňujú rozpis sadzby DPH, členské

štáty môžu odkázať na údaje prevzaté z doplnkových zdrojov k ESA, ktoré sa dajú prispôsobiť, napríklad z vnútorných národných účtov ak poskytujú potrebný rozpis, alebo ak nie, z akéhokoľvek iného vhodného zdroja.

6. S cieľom stanovenia vyváženej každej sadzby, členské štáty vypočítajú vzťah medzi hodnotou transakcie, na ktorú sa sadzba uplatňuje a súhrnnou hodnotou všetkých transakcií.

7. Ak členský štát zmení sadzbu DPH, ktorá sa uplatňuje na všetky alebo niektoré transakcie alebo daňovú úpravu pre určité transakcie tak, aby ovplyvnil príjmy z DPH, vypočíta novú váženú priemernú sadzbu. Nová vážená priemerná sadzba sa uplatňuje na príjmy odvodené od uplatňovania zmenenej a doplnenej sadzby alebo daňovej úpravy.

Odlišne od prvého pododseku, členský štát môže vypočítať jednoduchú váženú priemernú sadzbu. Za týmto účelom sa transakcie, pre ktoré sa sadzba alebo úprava zmenila, pridelia k starým a novým sadzbám alebo dočasne k starej alebo novej úprave s ohľadom na prechodné obdobie, ktoré uplynie medzi nadobudnutím účinnosti novej sadzby alebo úpravy a vybraním príjmov z nich, vypočítané za celý predmetný rok. Toto priemerné obdobie môže byť zaokrúhlené na celý mesiac.

Článok 5

1. S cieľom uplatňovania článku 3, členské štáty pridávajú, ak je to vhodné, k vybraným príjmom čiastku zodpovedajúcu celkovej DPH, ktorá by bola vybraná, keby sa neuplatňovala schéma postupnej daňovej úľavy podľa článku 24 ods. 2 smernice 77/388/EHS.

2. Príjmy vybrané členskými štátmi sa upravia, ak percentuálna sadzba paušálnej náhrady stanovená v súlade s článkom 25 ods. 3 smernice 77/388/EHS, ktorá sa uplatňuje na transakcie vykonané paušálnou sadzbou poľnohospodármi, nezodpovedá percentuálnej sadzbe odvodov DPH na vstupe, ktoré boli skutočne uplatňované na takéto transakcie s výnimkou toho, ktorý sa vzťahuje na spotrebu poľnohospodárskeho podniku a priame predaje konečným spotrebiteľom počas daného roka. Suma opravy sa rovná rozdielu medzi dvoma uvedenými percentuálnymi sadzbami.

Článok 6

1. S cieľom uplatňovania článku 2 ods. 1 na transakcie vykonané daňovníkmi, ktorých ročný obrat presiahne 10 000 ECU, ale ktoré sú vyňaté zo zdaňovania podľa článku 24 ods. 2 smernice 77/388/EHS, a v prípadoch uvedených v odseku 2 určia členské štáty základ zdrojov DPH z priznaní, ktoré vykonajú daňovníci v súlade s článkom 22 uvedenej smernice, alebo ak neexistujú

priznania alebo priznania neobsahujú potrebné informácie, z vhodných údajov ako sú ostatné daňové priznania, podnikateľské účty alebo kompletne štatistické série.

2. S cieľom uplatňovania druhej, tretej a štvrtej zarážky článku 2 ods. 2:

— s ohľadom na transakcie uvedené v prílohe E ku smernici 77/388/EHS, ktoré v členských štátoch naďalej podliehajú zdaneniu v súlade s článkom 28 ods. 3 písm. a) uvedenej smernice, členské štáty vypočítajú základ zdrojov DPH, ako keby boli tieto transakcie vylúčené;

— s ohľadom na transakcie uvedené v prílohe F ku smernici 77/388/EHS, ktoré sú vyňaté zo zdanenia v členských štátoch v súlade s článkom 28 ods. 3 písm. b) uvedenej smernice, členské štáty vypočítajú základ zdrojov DPH tak, ako keby boli tieto transakcie zdanené;

— s ohľadom na transakcie uvedené v odseku 1 písm. a) prílohy G ku smernici 77/388/EHS, ktoré sú zdaňované na základe opčného práva daňovníkov členských štátov na základe článku 28 ods. 3 písm. c) uvedenej smernice, členské štáty vypočítajú základ zdrojov DPH tak, ako keby boli tieto transakcie vyňaté zo zdanenia.

3. Podľa postupu uvedeného v článku 13 môžu byť členské štáty poverené:

— nebrať do úvahy pri výpočte základu zdrojov DPH:

a) jednu alebo viac kategórií transakcií, ktoré sú uvedené v prílohách E, F a G ku smernici 77/388/EHS a na ktoré sa vzťahuje odsek 2 tohto článku,

b) sumu zodpovedajúcu dani, ktorá by bola vybratá, ak by sa neuplatňovala schéma postupnej daňovej úľavy podľa článku 24 ods. 2 smernice 77/388/EHS,

— alebo vypočítať základ zdrojov DPH v prípadoch uvedených v písm. a) a b) použitím približných odhadov,

ak by presné výpočty základu zdrojov DPH pravdepodobne predstavovali administratívnu záťaž, neúmernú účinku predmetných transakcií na celkový základ zdrojov DPH členského štátu.

4. Keď členský štát použije druhý pododsek článku 17 ods. 6 a článku 17 ods. 7 smernice 77/388/EHS, aby obmedzil výkon práva na odpočet, základ vlastných zdrojov DPH môže byť určený, ako keby výkon práva na odpočet nebol obmedzený.

Predchádzajúci pododsek platí vo vzťahu k druhému pododseku článku 17 ods. 6 smernice 77/388/EHS len s ohľadom na nákup ropných výrobkov a osobných áut používaných na podnikateľské účely, a výdavkov vzťahujúcich sa na lízing a prenájom si, ako aj údržbu a opravu takýchto áut.

5. Ak sú daňové náhrady pridelené členskému štátu v súlade s článkom 6 nariadenia Rady 69/169/EHS z 28. mája 1969 o zosúladiení ustanovení upravených v zákonoch, iných právnych predpisoch alebo správnych opatreniach, ktoré sa týkajú vyňatia dovozov v medzinárodnej preprave z dane z obratu a spotrebnej dane ⁽¹⁾, naposledy zmeneného a doplneného smernicou 89/194/EHS ⁽²⁾, zdaniteľná čiastka transakcií, ktorá zvýšila tieto náhrady sa, ak je to potrebné, odpočíta od základu zdrojov DPH.

ŠTVRTÁ HLAVA

Ustanovenia, ktoré sa týkajú účtovania a sprístupnenia vlastných zdrojov

Článok 7

1. Členské štáty zašlú Komisii výkaz o celkovej čiastke základu zdrojov DPH za predchádzajúci kalendárny rok, vypočítaný v súlade s článkom 3, na ktorý sa vzťahuje sadzba uvedená v článku 1, pred 31. júlom.

2. Výkaz obsahuje všetky údaje, ktoré boli použité na určenie základu a ktoré sa požadujú na kontrolu podľa článku 11. Oddelene sa určí základ vyplývajúci z transakcií podľa článku 5 a článku 6 ods. 1 až 4.

3. Údaje, ktoré sa majú použiť na vytvorenie základu, sú v čase tvorby výkazu najaktuálnejšie.

Článok 8

Členské štáty zašlú Komisii odhad základu zdrojov DPH na nasledujúci rozpočtový rok, a to do 15. apríla každého roka.

Článok 9

1. Akékoľvek opravy výkazov podľa článku 7 ods. 1 za predchádzajúce rozpočtové roky, z akéhokoľvek dôvodu, sa vykonajú po dohode medzi Komisiou a dotknutým členským štátom.

Ak členský štát nedá súhlas, Komisia po preskúmaní záležitosti prijme akékoľvek potrebné opatrenia na dodržanie riadneho uplatňovania tohto nariadenia.

Všetky opravy sa zhrnú v súhrmných výkazoch k 31. júlu, ktorými sa mení a dopĺňa predchádzajúci výkaz za daný rok.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 133, 4.6.1969, s. 6.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 73, 17.3.1989, s. 47.

2. V ročnom výkaze podľa článku 7 ods. 1 sa po 31. júli štvrtého roka nasledujúceho po danom rozpočtovom roku nesmú vykonávať žiadne ďalšie opravy, ak sa netýkajú bodov, ktoré boli už vopred ohlásené buď zo strany Komisie alebo dotknutého členského štátu.

PIATA HLAVA

Ustanovenia, ktoré sa týkajú sa kontroly

Článok 10

1. Členské štáty informujú Komisiu do 30. apríla každého rozpočtového roka o príslušných riešeniach a úpravách, ktoré sa chystajú prijať s cieľom určenia základu zdrojov DPH pre každú z kategórií transakcií, ktoré sú uvedené v článku 5 a článku 6 ods. 1 až 4 a ak je to možné, naznačia povahu údajov, ktoré považujú za vhodné a odhadnú hodnotu základu pre každú z týchto kategórií transakcií.

Komisia do 30 dní zašle ostatným členským štátom tie informácie, ktoré získala od každého členského štátu.

2. Komisia preskúma navrhované riešenia a úpravy v súlade s postupom ustanoveným v článku 13.

Článok 11

1. Čo sa týka zdrojov DPH, kontroly Komisie vykonávajú príslušné orgány členských štátov. Komisia sa počas týchto kontrol presvedčí najmä o tom, či boli operácie na odhad základu a určenie priemernej váženej sadzby podľa článkov 3 a 4 a vybratá čistá daň z pridanej hodnoty vykonané správne; tiež sa presvedčí, či boli použité vhodné údaje a či výpočet na určenie čiastky zdrojov DPH, ktorý vyplýva z transakcií uvedených v článku 5 a článku 6 ods. 1 až 4, je v súlade s týmto nariadením.

2. Nariadenie Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 165/74 z 21. januára 1974, ktorým sa ustanovujú právomoci a povinnosti úradníkov vymenovaných Komisiou podľa článku 14 ods. 5 nariadenia (EHS, Euratom, ESUO) č. 2/71 ⁽³⁾ sa vzťahuje na kontroly zdrojov DPH. Na účely uplatňovania článku 5 tohto nariadenia sa berie na vedomie, že uvedené informácie možno oznamovať len tým osobám, ktoré musia mať takéto vedomosti z titulu svojej funkcie z dôvodu prístupu a kontroly zdrojov DPH.

3. Následne, s ohľadom na kontroly uvedené v odseku 1, sa ročný výkaz za daný rozpočtový rok opraví ako je upravené v článku 9.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 20, 24.1.1974, s. 1.

Článok 12

1. Členské štáty poskytnú Komisii všetky informácie týkajúce sa postupov, ktoré používajú na registráciu daňovníkov a určovanie a výber DPH, ako aj o odchyľkach a výsledkoch ich systémov kontrol DPH.

2. Komisia spolu s dotknutým členským štátom zväzí, či môže mať zlepšenie týchto postupov za následok zvýšenie ich efektívnosti.

3. Komisia vypracuje každé tri roky správu o uplatňovaných postupoch v členských štátoch a o akýchkoľvek predpokladaných zlepšeniach.

Komisia predloží túto správu Európskemu parlamentu a Rade po prvýkrát 31. decembra 1991.

Článok 13

1. Výbor uvedený v článku 20 nariadenia (EHS, Euratom, ESUO) č. 1552/89⁽¹⁾, ďalej len „výbor“, na podnet Komisie alebo na základe žiadosti členského štátu pravidelne preskúmava problémy, ktoré vyplývajú z uplatňovania tohto nariadenia.

2. Členské štáty požadujúce oprávnenie podľa článku 4 ods. 4 alebo článku 6 ods. 3 oznámia svoju žiadosť Komisii čo najskôr, a to najneskôr do 30. apríla rozpočtového roka, v ktorom sa má oprávnenie uplatňovať.

Zástupca Komisie predloží návrh rozhodnutia čo najskôr výboru, a to najneskôr do 31. decembra rozpočtového roka.

3. Na podnet Komisie alebo na základe žiadosti členského štátu výbor preskúma riešenia, ktoré sú uvedené v článku 10.

Toto nariadenie je záväzné vo svojej celistvosti a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 29. mája 1989

Za Radu

predseda

C. ROMERO HERRERA

Ak preskúmanie výboru odhalí rozdiely v stanoviskách pri navrhovaných riešeniach, predloží zástupca Komisie výboru čo najskôr návrh rozhodnutia, a to najneskôr do 31. decembra rozpočtového roka, v ktorom sa má riešenie uplatňovať.

4. Výbor doručí svoje stanovisko k návrhu rozhodnutia podľa odseku 2 a 3 v lehote, o ktorej rozhodne predseda podľa naliehavosti prípadu, ak je potrebné aj hlasovaním.

Stanovisko sa zaznamená v zápisnici; každý členský štát má aj právo na zaznamenanie svojho stanoviska v zápisnici.

Komisia venuje veľkú pozornosť stanovisku doručenému výborom. Informuje výbor o spôsobe, akým bolo toto stanovisko zohľadnené.

5. Komisia prijme rozhodnutie do 60 dní po doručení stanoviska výboru, ktoré oznámi členským štátom.

ŠIESTA HLAVA

Záverečné ustanovenia

Článok 14

Toto nariadenie nadobúda účinnosť v nasledujúci deň po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev.

Uplatňuje sa od 1. januára 1989.

Nariadenie sa však nevzťahuje na tvorbu alebo opravu výkazov základu zdrojov DPH na roky predchádzajúce roku 1989 a ktoré boli vytvorené v súlade s nariadením (EHS, Euratom, ESUO) č. 2892/77, ktoré sa aj naďalej vzťahuje na predmetné výkazy.

⁽¹⁾ Pozri s. 1 tohto úradného vestníka.